

Η ΕΟΡΤΗ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΙ ΕΛΕΝΗΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΙΟΤΑΦΙΤΙΚΗΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑ

Εἰς τό πρόσωπον τοῦ αὐτοκράτορος Κωνσταντίνου τοῦ Μεγάλου καί τῆς Μητρὸς αὐτοῦ αὐτοκρατείας Ἁγίας Ἐλένης ἡ Ἐκκλησία ἀναγνωρίζει τοὺς ἀγίους ἰσαποστόλους καί θεοστέπτους βασιλεῖς.

Τοῦτο συμβαίνει, διότι οὗτοι ἠσπάσθησαν τὸν χριστιανισμόν, ἔπαυσαν τὴν ἐπί τρεῖς αἰῶνας ἀπηνῆ καταδίωξιν αὐτοῦ καί ἐπέτρεψαν τὴν ἐλευθέραν ἐξάσκησιν αὐτοῦ ὑπὸ τῶν χριστιανῶν διὰ τοῦ διατάγματος τῶν Μεδιολάνων, τό 312 μ.Χ.

Ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων, ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἁγίων Τόπων, ἔχει ἔτι ἰδιαίτερον λόγον τιμῆς τῶν Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης, καθ' ὅτι οὗτοι ἀνέδειξαν τοὺς ἄχρι τότε, λόγω τῆς εἰδωλολατρίας, ἀφανεῖς Ἁγίους Τόπους καί ἀνήγειραν τοὺς μεγαλοπρεπεῖς Ναοὺς τῆς Ἀναστάσεως εἰς Ἱεροσόλυμα καί τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ καί ἄλλους ἀνά τοὺς ἀγίους Τόπους.

Ἡ φρουρὸς τῶν Ἁγίων Τόπων τούτων, Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης, σεμνύνεται νὰ ἔχη τὸν μοναστηριακὸν Ναὸν αὐτῆς ἐπ' ὀνόματι τῶν Ἁγίων τούτων ἐνδόξων βασιλέων καί ἰσαποστόλων.

Ἡ ἐορτὴ αὐτῶν ἐωρτάσθη εἰς τὸν προσκείμενον εἰς τὸν Πανάγιον Τάφον ναὸν αὐτῶν μετ' ἰδιαιτέρας λαμπρότητος καί τάξεως ὑπὸ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος.

Ἀφ' ἐσπέρας ἐτελέσθη Μέγας Ἑσπερινὸς μετ' ἄρτοκλασίας, χοροστατοῦντος τοῦ ἡγουμένου τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου τοῦ Γ'.

Μετά τὸν Ἑσπερινὸν ὁ Μακαριώτατος καί οἱ Πατέρες ἐκάθισαν εἰς τό ἔξωθεν τοῦ Ναοῦ τούτου ἠΰτρεπισμένον προαύλειον αὐτοῦ καί κατὰ τό εἰωθὸς μετέλαβον κολλύβων, οἴνου καί ἄρτου.

Τὴν πρωΐαν τῆς ἐορτῆς ὁ Μακαριώτατος μετὰ τὴν χοροστασίαν εἰς τὸν Ὅρθρον, προεξῆρξεν ὡς λειτουργὸς τῆς θ. Λειτουργίας, συλλειτουργούντων αὐτῶν ἱερέων μελῶν τῆς Ἀγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος.

Μετά τὴν λαμπρὰν καί κατανυκτικὴν θ. Λειτουργίαν ὁ Μακαριώτατος ἐνδεδυμένος πλήρη στολὴν, συνοδευόμενος ὑπὸ πάντων τῶν λειτουργῶν ἱερέων, τῶν Ἀγιοταφίτῶν Ἀρχιερέων καί ἱερέων κατηθύνθη ἐν πομπῇ ψαλλόντων πρὸς τό Πατριαρχεῖον.

Εἰς τὴν προσφώνησιν Αὐτοῦ εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ θρόνου ὁ Μακαριώτατος ὑπεγράμμισεν ἰδιαιτέρως τό γεγονός ὅτι χαίρει καί ἀγάλλεται σήμερον ἡ Ἐκκλησία ἐπὶ τῇ μνήμῃ τοῦ Μεγάλου Ἄνακτος Κωνσταντίνου, καθ' ὅτι οὗτος ἄνωθεν ἔσχε τὴν κλήσιν ὡς ὁ ἀπόστολος τῶν Ἑθνῶν Παῦλος, ἵνα στηρίζη τό μήνυμα τοῦ Εὐαγγελίου, τό ὁποῖον ὁ Μέγας Ἀπόστολος ἔσπειρεν εἰς τὸν κόσμον, διὰ τῆς ἐλευθερίας τοῦ χριστιανισμοῦ μέ τό Διάταγμα τῶν Μεδιολάνων τό 312, τῆς καθιερώσεως αὐτοῦ ὡς ἐπισήμου θρησκείας τοῦ Ρωμαϊκοῦ Βυζαντινοῦ κράτους, τῆς ἀναδείξεως τῆς Νέας Ρώμης-Κωνσταντινουπόλεως καί τῆς συγκλήσεως καί προεδρίας

ὕπ' αὐτοῦ τῆς Α' ἐν Νικαίᾳ Οἰκουμενικῆς Συνόδου τό 325μ.Χ.

Ὁ Μακαριώτατος ἐπίσης ἐτόνισε τό γεγονός ὅτι ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων καί ἡ γεραρά Ἁγιοταφίτικῆ Ἀδελφότης ἰδιαιτέρως ἀγάλλονται καί σεμνύνονται ἐπί τῆ ἑορτῇ τῶν Ἁγίων ἐνδόξων θεοστέπτων μεγάλων βασιλέων καί ἰσαποστόλων Κωνσταντίνου καί Ἐλένης, καθ' ὅτι εἰς τό πρόσωπον αὐτῶν θεωροῦν τοὺς κτίτορας τοῦ Πανιέρου Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί τῆς Βασιλικῆς τῆς Γεννήσεως εἰς Βηθλεέμ καί τοὺς ἰδρυτάς τοῦ μοναστικοῦ τάγματος τῶν Σπουδαίων. Ἡ πόλις τῶν Ἱεροσολύμων εἰς αὐτούς ὀφείλει τόν χριστιανικόν αὐτῆς χαρακτήρα, θεμελιωθέντα διά της ἀναδείξεως τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, διά τοῦτο χρεωστικῶς τιμᾶ τούτους.

Τάς πρεσβείας τῶν μεγάλων τούτων Ἁγίων ἐπεκαλέσθη ὁ Μακαριώτατος, ὥστε νά εἶναι στήριγμα τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, προστασία τῆς Ἁγιοταφίτικῆς Ἀδελφότητος, εὐστάθεια τοῦ Ἱεροῦ Κοινοῦ τοῦ Παναγίου Τάφου, εἰρήνη τῆς Ἱερουσαλήμ καί τοῦ κόσμου.

Μετά τήν ἐν τῷ Πατριαρχεῖῳ δεξίωσιν ἠκολούθησε μοναστηριακῆ τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας

ngg_shortcode_0_placeholder